

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2007/08:8

Stenografiska
uppteckningar
2007/08:8

Tisdagen den 6 november

1 § Rättsliga och inrikes frågor

Justitieminister Beatrice Ask

Återrapport från ministerrådsmöte den 18 september 2007

Återrapport från informellt ministermöte den 1 och 2 oktober 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 8 och 9 november 2007

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi välkomnar justitieministern med medarbetare. Dessa får ta plats i mån av plats.

Vi har som sagt den gula agendan framför oss först – det vet ni som har varit med här förut – det vill säga återrapporter först och information och samråd inför kommande rådsmöte därefter. Först har vi återrapporterna från rådsmötena 18 september och 1 och 2 oktober. Dessa är utsända, men jag lämnar ordet till justitieministern om hon vill säga någonting mer om dem.

Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Absolut! Först vill jag säga att vi inte har fått alla handlingar än. Det har ni som har varit med ett tag en viss vana vid. Men vi har inte fått den slutliga dagordningen, och det gör att förändringar kan dyka upp. Flera dagordningspunkter kommer dessutom att behandlas i Coreper först den 7 november.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Kan vi börja med de gångna rådsmötena? Är det något särskilt att säga om dem?

Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ja, jag kommer till dem. Ni ska alltså veta att vi inte har alla handlingar och därför inte kan hantera det.

När det gäller återrapporteringen ska jag börja med den 18 september. Det var det första RIF-rådet under det portugisiska ordförandeskapet. Vi hade det mötet i Bryssel. Vi nådde då en överenskommelse om två frågor i förslaget till rambeslut om skydd av personuppgifter, som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Frågorna handlade om rambeslutets räckvidd och överföring av uppgifter till tredjeland. Hela det rambeslutet ska nu upp till beslut.

Rådet informeras också om att arbetet med Schengens informationssystem II löper enligt tidsplanen och om frågor som var relaterade till Frontex arbete. Det gällde utvecklingen av ett europeiskt nätverk för kustbevakning, vilken teknisk utrustning som finns tillgänglig och lite sådana saker – inte så väldigt intressant, om jag ska vara ärlig. I övrigt hänvisar jag till den skriftliga rapporten när det gäller det mötet.

Anf. 5 MARYAM YAZDANFAR (s):

Fru ordförande! Vi har läst återrapporten och också dividerat ett par gånger här inför RIF-rådet om vem av justitieministern och migrationsministern som egentligen har ansvaret för Frontexfrågorna. Vi är väldigt oroliga för vad som händer vid Europas södra sjögränser. Fokus verkar återigen ligga på att hindra människor från att ta sig till Europas gränser.

Vi vill påminna om att asylrätten handlar just om att man ska kunna söka asyl vid gränsen. Blir man stoppad från att ta sig till gränsen är det ganska svårt att söka asyl. Frontex arbete får inte hindra människor från deras mänskliga rättighet att söka asyl. Jag undrar hur justitieministern ser på det här. Vilken är Frontex uppgift? Var går gränsen mellan ditt och Tobias Billströms ansvarsområde?

Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det är ibland en något förvirrande ansvarsfördelning; den uppfattningen delar jag. Men när det gäller Frontex uppgifter och definitionen av de uppdrag som Frontex har handlar det inte i första hand om att hindra människor utan att se till att vi får en ordnad verksamhet vad gäller hanteringen vid gränserna och att de framför allt ska hjälpa till där det uppstår akuta problem av det slag som vi har haft i södra Europa. Det är rimligt.

Vi är från svensk sida väldigt noga med att markera detta. Mitt intryck är att ledningen för Frontex är väldigt tydlig med att det finns lagar och regler på området och internationella regelverk som ska fungera. Vi är alla medvetna om att vi får rapporter om att det inte alltid i praktiken ser riktigt bra ut. Vi är väldigt noga med att lyfta fram den typen av frågor också.

Men som sagt är det nödvändigt – det vågar jag påstå – att ha den typ av insatser som man kan få via Frontex i form av att vi samarbetar när det gäller gränsfrågorna. Men det måste ske enligt regelverken. Jag delar uppfattningen att huvuduppgiften inte är att hindra människor utan att se till att det går anständigt till. Det som vi har ägnat mycket tid åt är de problem som vi har haft återkommande med människor som har motarbetats eller på grund av naturkrafter hamnat i sjön och farit väldigt illa. Vi har mycket diskussioner också om vad man kan göra för att förebygga att den här typen av problem uppstår, men också hur det här ska hanteras rent praktiskt.

Jag tror att vi formellt sett har ganska klara riktlinjer på plats. Sedan gäller det att se till att det också i praktiken fungerar så i alla avseenden. Jag vet inte om det finns något mer man kan säga om det. Det är en stor fråga, och det kanske inte är riktigt bra att ta den just här.

Anf. 7 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Jag tänkte ändå fortsätta med Frontex. Precis som Maryam Yazdanfar säger är en stärkning av asylrätten en viktig del. Det är det som vi i socialförsäkringsutskottet tycker är viktigt.

Frågan är också var frågan hamnar. Är det hos justitieministern eller migrationsministern? Jag tror att det är viktigt att man har ett bra samarbete dem emellan.

När man läser återrapporten tycker jag att man ser att många medlemsstater vill att Frontex ska hindra människor från att komma till deras gränser. Det tycker jag är väldigt oroväckande. Jag skulle vilja fråga Beatrice Ask om hur Sverige för fram denna fråga i EU.

I somras kom en rapport om att Frontex inte får rädda liv. Kommissionären sade då att man kanske ska se över funktionssätt och arbetssätt. Det kanske ska finnas en möjlighet för Frontex också att rädda liv. Har man fört upp den frågan någonting mer?

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Jag släpper in också Lena Olsson, och därefter kommer jag att ge ordet till justitieministern för kommentarer om frågorna i den utsträckning de berörs av nämnda rådsmöte. Jag vill be er att hålla er till just återrapporterna.

Anf. 9 LENA OLSSON (v):

Jag kan instämma i mycket av det som föregående talare sade. Ministern säger att det här är en stor fråga, som kanske inte ska tas upp här. Då vet inte jag i vilka fora vi ska ta upp den över huvud taget. I återrapporten är det precis som det sägs här: Många medlemsländer uttrycker att man ska vara med och förhindra att människor kommer. Det här är vi i Vänsterpartiet väldigt kritiska mot. Vi har också haft en arbetsgrupp där nere som har träffat hjälporganisationer som bekräftar att asylrätten inte värnas. Man hindras alltså från att söka asyl.

Jag vill också fråga om de olika operationer som man ska göra. Det kan man ha funderingar om, eftersom man inte vet – Billström kan inte svara, inte heller Ask. Det måste bli bättre ordning på de här frågorna, så att vi får svar på det vi frågar efter. Det handlar om insatsstyrkorna. Vi har ställt en fråga förut om UNHCR:s medverkan när det gäller de här sakerna. Har de kommit in i arbetet nu, så att de ställer upp på ett bra sätt och är medverkande?

Vad ska vi bidra med? Vi ska bidra med helikoptrar, flygplan et cetera. Hur mycket personal ska vi ha? Och i slutändan, hur ser notan ut i rena kostnader för det här?

Anf. 10 ORDFÖRANDEN:

Justitieministern får som sagt även hon gärna hålla sig till frågorna i den utsträckning de berör rådet och det rådsmöte som avses här. Beredningsområden mellan statsråd är kanske inte en fråga för nämnden, utan snarare en fråga för regeringen.

Anf. 11 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

En del av de frågor som tas upp har vi berört och diskuterat ganska mycket i justitietskottet. När det gäller ansvarsfördelningen mellan Tobias Billström och mig är det i grova drag så att asylrätten och den typen av frågor ligger inom Billströms ansvarsområde, medan gränskontrollverksamheten ligger hos mig. Det gör att båda är inne när det gäller Frontex arbete.

Det som jag har varit noga med när Frontexfrågorna diskuterats i de här sammanhangen på RIF-rådet är att vi ska se till att vi arbetar organiserat och får ordning och reda på gränskontrollverksamheten. Man följer regler. Det ska finnas underlag, personal som har adekvat utbildning och annat för att det ska fungera. Vi försöker få till den formen.

Det som har diskuterats vid tidigare möten är vad medlemsländerna kan tänkas bidra med. Det finns otroligt många olika spridda förväntningar på vad Frontex ska göra, men beredvilligheten och förmågan att organisera detta och bidra rent praktiskt har varit ganska låg. Från svensk sida har vi avvaktat lite – det har jag rapporterat om tidigare, möjligen också i EU-nämnden. Det är inte bara att lista grejer vi kan bli av med, utan det ska också vara sådant som är vettigt för den verksamhet som ska utföras. Jag kan gärna återkomma vid ett annat tillfälle och redovisa var vi har hamnat.

Asylfrågor är som sagt Tobias Billström ansvarig för. Men jag vill gärna säga att det inte bara är asylfrågor vi behandlar, utan det finns olika sorters invandring, och det är viktigt att man bemöts på ett korrekt sätt oavsett skälen. Detta har också varit uppe i diskussionerna. Människorna man möter i Frontex arbete har väldigt brokig bakgrund och brokiga önskemål om vad som ska åstadkommas.

Vad gäller frågan om att rädda liv är det naturligtvis en total missuppfattning. Det är klart att man räddar liv där så är möjligt. Det är hela poängen med att försöka få ordning på verksamheten.

Det är inte så att vi har fått många formella rapporter om brister, och definitivt inte på det här mötet. Däremot har vi mediereportage och annat som också bidrar till att ge oss ett underlag som vi får lyssna till.

Men på det här mötet fick vi som sagt en mer praktisk redovisning av vad som har gjorts.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Det finns inget ytterligare att ta upp om rådsmötet den 18 september.

Vi går vidare till mötet den 1 och 2 oktober. Vill justitieministern lägga till någonting?

Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det informella RIF-rådet i Lissabon höll vi den 1 och 2 oktober. Avsikten med de informella mötena är, som ni säkert redan vet, att åstadkomma ett någorlunda fritt tankeutbyte i mer övergripande och långsiktiga frågor. Vid mötet diskuterade vi förebyggande åtgärder mot terrorism, användning av ny teknik i gränskontrollverksamheten, e-juridik och skydd av barn.

I ärendet om terrorism framförde vi bland annat att koordineringen och samarbetet inom EU måste stärkas. Det pekades på behovet av mer fokus på praktiska åtgärder och förebyggande arbete. För egen del lade

jag ganska stor vikt vid detta med balansen mellan stärkt säkerhet, frihet och de grundläggande rättigheter som människor ändå måste ha. *Rule of law* är något som jag återkommande tar upp i de här sammanhangen.

Vidare ansåg alla i den här diskussionen att ny teknologi i gränskontrollverksamheten är nödvändig men att det naturligtvis är en fråga som är aktuell när det kan ge ett mervärde. Det har inget egenvärde att uppdatera detta. Man får inte heller glömma att det är mänskliga resurser som är viktigast i det här sammanhanget. Man kan inte prata med maskiner, det är väldigt svårt i de här situationerna, utan man behöver träffa människor av kött och blod. Från flera håll framfördes också nödvändigheten av solidaritet mellan medlemsstater när det gäller ansvaret för de yttre gränserna. Det är ju så att flera länder upplever att de har stora problem med detta.

När det gäller arbetet med e-juridik sade man att viktiga framsteg har gjorts och att konkreta förslag är på väg. Så mycket mer finns det inte att säga om just den delen.

Den andra mötesdagen diskuterade vi frågan om skydd av barn. Den är ju rätt aktuell, inte minst i Portugal. Diskussionen fördes utifrån några centrala frågeställningar; om barns utsatthet och vad man kan göra för att förbättra skyddet. Det finns en stark politisk vilja att arbeta med de här frågorna. Från ministerrådet var vi väldigt överens om att det inte är nya projekt eller åtgärder som behövs i första hand. Vad det handlar om är att befintliga rättsliga instrument måste implementeras, och det finns också anledning att se över hur den praktiska tillämpningen fungerar. Vi pratade mycket om *speed* och *flexibility*, därför att när ett barn försvinner handlar det om en kort tid då man faktiskt kan åstadkomma något. Ute i Europa är det inte så långa avstånd som det är i Sverige alla gånger, utan man kommer snabbt över en landgräns. Det är klart att söker man ett barn som har försvunnit är det ett problem.

I den diskussionen hade vi också en hel del funderingar kring integritetsaspekterna. I definitionen av försvunna barn finns det en hel del familjehistorier och annat som inte nödvändigtvis handlar om att ett barn är försvunnet. Man måste arbeta på ett sådant sätt, framför allt när det gäller EU-samarbeten, att man inte i onödan kränker människors privatliv och ställer till det på det viset. Det kommer förmodligen att återkomma förslag när det gäller detta med försvunna barn.

Jag vill också nämna att jag för egen del tog upp en aspekt som jag tycker är viktig. Det är att det finns en stor grupp försvunna barn som ingen söker. Det är väldigt lätt att leta efter barn som folk söker, men vi har många barn som ingen efterlyser. Vi upptäcker dem i brottssammanhang och olika andra sammanhang, och våra regelverk är inte riktigt riggade för att vi ska veta hur vi ska agera och hur man ska hantera det hela. Jag tycker att det är viktigt att lyfta fram den frågan. Den ligger väldigt nära människohandel, men även i det här sammanhanget tog vi upp den från svensk sida.

I övrigt hänvisar jag till den skriftliga rapporten. Jag kan säga att det var en väldigt bra diskussion om de här frågorna, och jag ser fram emot de förslag som kan komma framöver.

Anf. 14 JOHAN LINANDER (c):

I samband med den här första diskussionen, om förebyggande av terrorism, hittar jag, när ordförandeskapet sammanfattar diskussionen, en sak som jag verkligen ryckte till inför. Jag skulle vilja få en kommentar om vad som mer sades om det. På s. 9 står det: Internet bör inte kunna användas som terroristhandbok. EU måste motverka detta. Det kan jag ju bara tolka som något slags censur av Internet.

I Sverige har vi grundlagsskyddad rätt att trycka böcker, om vi så vill, om hur man begår de bästa terrordåden. Så länge det inte är en uppmaning får folk göra det. Det står inte så mycket mer om vem som har sagt vad om detta men jag hoppas att det inte återkommer förslag om hur vi ska censurera Internet.

Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det finns hos en del en uppfattning om att man nog helst borde stoppa Internet, en förhållandevis märklig uppfattning. I de diskussionerna är vi väldigt tydliga med att tryckfrihet, yttrandefrihet och de här olika friheterna är otroligt centrala för oss och att det förmodligen dessutom är rätt lönlöst att tro att man på det här sättet ska ingripa mot företeelsen Internet. Det dyker upp i diskussionerna hela tiden, men vi har en ganska trygg uppfattning om vad som är rimligt och rätt i de frågorna och lutar oss mot det våra grundlagar säger.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Kan vi därmed lägga även denna återrapport till handlingarna? Svaret är ja. Då går vi in på information och samråd inför kommande rådsmöte och tar fram den blå agendan. Som justitieministern redan påpekat är det bergis inte den sista versionen. Här står det till exempel inget om några övriga frågor. Det har det säkert tillkommit några. Lite är också struket. Vi tar det vartefter vi kommer dit. Vi tar A-punkterna sist, som vi brukar. Vi gör det här statsrådsvis, det vill säga vi kör den här agendan uppifrån och ned två varv i dag. Första gången blir det med justitieministern, vars första fråga är nr 3, Europol. Det är beslutsförslag. Frågan har varit i nämnden tidigare, i juni. Då fanns det majoritet för regeringens ståndpunkt med avvikande meningar från v och mp. Nu är det dags att ta ett steg till. Jag ger ordet till justitieministern.

Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Som jag tidigare har sagt i nämnden står Sverige bakom det förslag som har lagts fram om att omvandla Europolkonventionen till ett rådsbeslut. Syftet är ju att åstadkomma en snabbare anpassning av verksamheten för att möta nya krav från medlemsstaterna och förändringar i omvärlden. Jag stöder också de förslag till förbättringar som finns i utkastet till rådsbeslut. Förhandlingarna ska avslutas senast juni 2008 och träda i kraft januari 2010 om tidtabellen håller. Ni har fått ett väldigt utförligt skriftligt underlag, och jag kan bara kort informera om de viktigaste förhandlingsfrågorna.

Under den första punkten syftar ordförandeskapet på en politisk överenskommelse om texten i kapitel 2, som rör Europolns informationssystem och allmänna bestämmelser för informationsbehandling. Sverige har i förhandlingarna stött en modernisering av texten. Jag tycker att man

ska underlätta för Europol att följa med i utvecklingen och utnyttja teknikens möjligheter både till behandling av information och till ett bra dataskydd. Samtidigt är det förstas viktigt att säkerställa medlemsstaternas inflytande över vilken information vi vill att Europol ska få behandla på ett riktigt sätt. Jag kan godkänna förslaget till text som det ser ut efter den senaste behandlingen i arbetsgruppen. Vi kommer att behöva återvända till det här när hela förslaget till rådsbeslut förhandlats färdigt och när det kommande rambeslutet om dataskydd har antagits.

2007/08:8
6 november

Anf. 18 LENA OLSSON (v):

Jag vill bara kolla en sak så att det är rätt uppfattat. När det gäller det här kapitel 2 finns det i paragraf 12 1b angivet att personer som man har anledning att tro ska begå brott ska kunna läggas in i Europols register. Man är alltså inte skäligen misstänkt för något. Man kan ironisera lite över att om man går till en viss bokhandel eller besöker ett visst kafé ett tiotal gånger kan det tänkas att man skulle kunna begå något slags brott. Det är det vi har kunnat läsa oss till. Vi undrar över detta. Det borde väl finnas konkreta brottsmisstankar?

Anf. 19 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag tänker be Lars Werkström reda ut detta.

Anf. 20 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM:

Tanken med de här reglerna om Europols nya informationssystem är egentligen att tydliggöra vad som redan gäller, nämligen att det i de här informationssystemen kan hanteras uppgifter om både personer som är misstänkta för vissa specifika brott och personer som av olika anledningar kan förväntas begå brott. Precis som i svenska spaningsregister och annat finns det uppgifter om personer om det finns anledning att tro att brott förbereds eller liknande. Det kan vara personer som befinner sig i kretsen nära folk som man vet har begått brott eller fristående. Det är egentligen ingen skillnad i förhållande till vad som gäller redan i dag.

Anf. 21 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Nu fick vi i och för sig höra svaret men jag tycker att det är väldigt bra att man på ett tidigt stadium kan förebygga brott. Det måste ju vara både polisens och Europols främsta uppgift på samma sätt som det är i Sverige. "Kan misstänkas" är ju också en misstankegrad även om den inte når upp till skäligen misstanke. Det vore märkligt om inte det skulle registreras.

Anf. 22 MEHMET KAPLAN (mp):

Förslagen till förbättringar som ministern pratar om tycker vi är bra, men de är absolut inte tillräckliga för att vi ska kunna ställa oss bakom det här förslaget. Vi vidhåller därför den tidigare avvikande meningen. Sedan tycker jag också att det intressant att resonera om att man ska kunna anta att någon kan begå brott. Jag tror att vi är väldigt farligt ute om vi har det som bevekelsegrund för att börja fängsla människor eller avlyssna dem, som tidigare också har varit uppe i justitieutskottet.

Anf. 23 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det står ju varje parti fritt att göra sitt eget ställningstagande, men det som är viktigt är naturligtvis också det som står i den här paragrafen om att man arbetar under de nationella lagarna. Det är alltså inte så att det helt fritt hänger i luften hur detta med misstankegraden ska se ut. Det är ändå rätt centralt. Poängen med de förändringar som har gjorts i det här textavsnittet är ju en modernisering. Jag ser inga avgörande förändringar i de avvägningar som finns mellan brottsbekämpningsinsatser, integritetsaspekter och annat. Vi har också genomdrivit ett förtydligande av regler om vilka identifieringsuppgifter man får behandla. Särskilt när det gäller dna är det viktigt att avgränsa det enbart till sådan information som rör ren identifiering. Så vi har faktiskt lagt ned ett arbete utifrån integritetshänsyn när det gäller de här frågorna, och det tror jag har varit viktigt.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Då noterar jag avvikande mening från mp och även v.

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar de nämnda avvikande meningarna, v och mp.

Vi går vidare till punkt 4, genomförande av beslut 2007 med mera, RIF, om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism med mera. Det är ett rådsbeslut, och det innebär att det är en beslutspunkt även här. Här har det också varit överläggningar i justitieutskottet, senast den 23 mars. Senast frågan var uppe i EU-nämnden var i juni, då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt med avvikande meningar från s, v och mp. Sedan dess har det ju hänt en del nytt. Underlag är utsänt.

Anf. 25 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ordförandeskapets målsättning är att få genomförandebeslutet klart före årets slut. Det kan vara bra att veta. Ni har ju fått ett skriftligt underlag, som ordföranden påpekade, och vi har vid flera tillfällen under året diskuterat Prüm med justitieutskottet och EU-nämnden. Som ni vet var Sverige medförslagsställare till Prümrådsbeslutet. Syftet med genomföranderådsbeslutet är att reglera de mer praktiska aspekterna av det här rådsbeslutet, särskilt för det automatiska utbytet av dna-uppgifter, fingeravtryck och uppgifter ur fordonsregister samt för andra samarbetsformer.

Vid det här rådsmötet förväntas en politisk överenskommelse om texten i det förslag till genomföranderådsbeslut som finns om integrering av Prümfördraget. Jag stöder det föreliggande förslaget. Efter en politisk överenskommelse vidtar den parlamentariska behandlingen för godkännande i medlemsstaterna. Ett formellt rådsbeslut fattar man när samtliga medlemsstater har kunnat lyfta sina reservationer. För vår del sker det i samma förfarande som gäller för själva Prümrådsbeslutet. Vi har påbörjat förberedelserna för att få ett godkännande i riksdagen av Prümrådsbeslutet och för de lagändringar som kan komma att krävas i Sverige. De lagändringar som bedöms bli aktuella för svenskt vidkommande gäller bland annat utländska brottsbekämpande myndigheters direkttillgång till vissa personuppgifter som vi har i svenska myndigheter. Bestämmelser om dataskydd vid informationsutbyte som sker enligt rådsbeslutet till-

Anf. 26 MARYAM YAZDANFAR (s):

Jag vill kort meddela att vi håller fast vid vår avvikande mening som vi tidigare anmält om artikel 17 där vi inte tycker att vi ska överlåta myndighetsutövning till utländska tjänstemän.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar den.

Anf. 28 LENA OLSSON (v):

Jag stöder den avvikande meningen.

Anf. 29 JOHAN LINANDER (c):

När jag läser detta retar jag mig lite varje gång. Det heter särskild bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet. Ordföranden förkortar det också mycket riktigt till terrorism med mera.

Det handlar i verkligheten om gränsöverskridande brottslighet, och det kommer att användas i massor av fall av gränsöverskridande brottslighet. Bekämpning av terrorism är lyckligtvis något mycket mer sällsynt.

Jag vill ha ett förtydligande. Vi fick här höra att paragraf 17 handlar om överlåtelse av myndighetsutövning till annat land. Visst är det så att detta inte är något som vi fattar beslut om i dag?

Anf. 30 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Paragraf 17 är en frivillig fråga. Det är inte aktuellt nu. Det kommer vi att ta ställning till när vi tar ställning till hur Sverige ska använda de möjligheter som regelverket innebär.

Anf. 31 MEHMET KAPLAN (mp):

Det gäller frivilligheten i artikel 17. Vid de tidigare föredragningarna har hela tiden varit tal om att det är frivilligt. Från Miljöpartiets sida ser vi att det är ett led i en utveckling mot att man ska försöka implementera det.

När man understryker frivillig och till och med kursiverar det i texten betyder det inte särskilt mycket mer än att just nu verkar det inte finnas något stöd för det någonstans i en större bemärkelse, som det också står i texten.

Jag vill framhålla att vi kvarstår vid vår avvikande mening där.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar den.

Anf. 33 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Fru ordförande! Jag tycker att det blir rörigt. Har jag tolkat det rätt – kanske ordföranden kan hjälpa till – att Socialdemokraterna är emot att man kan få utbyta kunskaper om bilregisterfrågor, fingeravtryck och dna? Är det rätt uppfattat, så att vi vet vad vi talar om och det inte blir

några problem? Det innebär en ganska radikal omsvängning mot tidigare i så fall.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Jag tittar om det är någon socialdemokrat som vill svara på frågan. Det är Maryam Yazdanfar. Innan jag lämnar ordet till Maryam ska jag be de ledamöter som ännu inte har gjort det att läsa under siffran 3 i Regeringskansliets kommenterade dagordning. Där står ganska tydligt distinktionen mellan rådsbeslut och riksdagsbeslut och hur de hänger ihop.

Anf. 35 MARYAM YAZDANFAR (s):

Jag vet inte varför Hillevi Engström tror att vi skulle ha ändrat uppfattning nu. Vi har hela tiden sagt att vi är emot artikel 17. Det handlar om att överlåta myndighetsutövning till utländska tjänstemän. Det har vi även tyckt i justitieutskottet och hela tiden i EU-nämnden. Det är precis samma avvikande mening som tidigare.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar den. Vill justitieministern kommentera detta?

Anf. 37 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag vill bara tydliggöra det som ordföranden antydde. Beslutet är fattat. Detta är ett genomförande. I en reservation erinrar man mer eller mindre om det ställningstagande man gjort. Nu handlar det om genomförandefrågorna. När det gäller sakståndpunkt i Sverige återkommer det när vi ska hantera frågan i ett senare skede.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Det är också innebörden i att det står om parlamentariska reservationen i underlaget till den här frågan liksom även när det gäller diariepunkt 5 och 12.

Kan vi gå till beslut när det gäller de rådsbeslut som ligger framför oss? Jag finner så. Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och noterar avvikande mening från s, v och mp.

Vi går vidare till punkt 5, Förbättrat samarbete i krissituationer. Där ska det fattas rådsbeslut och därmed beslut även här. Jag vill uppmärksamma nämnden dels på den parlamentariska reservationen, dels på att det har varit överläggningar i justitieutskottet så sent som för en vecka sedan den 23 oktober.

Då fanns det majoritet för regeringens ståndpunkt med avvikande meningar från s, v och mp. Framför allt Socialdemokraterna anförde att de för närvarande motsätter sig att regeringen ingår en överenskommelse om rådsbeslutet. Vi ska se om det har hänt någonting nytt sedan dess.

Vi ska respektera fackutskottets beslut och överläggningar och inte riva upp samma debatter här som där. Men det kan vara angeläget att nämnden får reda på om till exempel oppositionen intagit någon position i själva sakfrågan eller om det i övrigt har tillkommit någonting nytt.

Förslaget har till syfte att förbättra och underlätta samarbete mellan medlemsstaternas insatsstyrkor vid krissituationer. Vi har haft frågan uppe i justitieutskottet, som nämdes, så jag vet att vissa känner till frågan. Vid RIF-rådet den 8 och 9 november förväntas en politisk överenskommelse om rådsbeslutet.

Det var efter terroristattacken i USA den 11 september 2001 som man inrättade nätverket bestående av medlemsstaternas särskilda insatsstyrkor, det så kallade Atlasnätverket. Det nätverket har genomfört gemensamma seminarier och utbildningar som har varit uppskattade.

Flera medlemsstater har uttryckt önskemål om ett rättsligt instrument för att också underlätta ett operativt samarbete mellan insatsstyrkor i händelse av kriser som uppkommer på grund av brottsliga handlingar.

Syftet med det rådsbeslut som föreligger är att fastställa allmänna och grundläggande regler och villkor som möjliggör för medlemsstaternas särskilda styrkor att lämna bistånd till exempel i form av utrustning eller agera i en annan medlemsstat.

De situationer när rådsbeslutet ska kunna användas anges tydligt. Det är i krissituationer som uppkommit till följd av ett allvarligt brott som har begåtts som innebär ett allvarligt hot mot människor eller egendom.

Det är framför allt terroristdåd man tänker på. Beslutet är inte tillämpligt vid kriser som orsakats av något annat skäl, till exempel naturkatastrofer. Då kan man i stället använda sig av Prümrådsbeslutet.

För att rådsbeslutet över huvud taget ska aktualiseras krävs det också alltid en förfrågan från den stat som behöver hjälp. Den tillfrågade staten väljer själv om man vill tacka ja eller nej till ett deltagande. Biståndet är på så sätt helt och hållet frivilligt.

Ett antagande av rådsbeslutet innebär därför inte att vi i Sverige är skyldiga att använda oss av instrumentet eller ens anta någon lagstiftning som gör det möjligt. Rådsbeslutet ska i stället ses som en grundmall för samarbete i den här typen av krissituationer så att medlemsstaterna vet hur ansvaret rimligen bör vara fördelat. Det är därutöver upp till de samarbetande staterna att komma överens om detaljer.

Det är bra att insatsstyrkor ges möjlighet att samarbeta vid händelse av en krissituation eftersom sådana kan sträcka sig över en längre period. Den egna insatsstyrkan kan behöva hjälp från andra för att kunna hantera ett utdraget förlopp. Terrorister eller grova brottslingar kan till exempel ta kontroll över ett större utrymme som ett fartyg i rörelse, en skola, en biograf, ett köpcentrum eller något och på så sätt skapa en situation som utgör ett stort hot mot allmänheten.

Vid en sådan händelse kan det finnas medlemsstater som behöver hjälp för att kunna hantera situationen och bemöta hotet på ett för allmänheten och samhället vettigt sätt. Det är vad instrumentet avser att underlätta.

Sverige har i förhandlingarna hela tiden poängterat att ett sådant samarbete måste vara frivilligt för parterna. Den form som innehållet har fått tycker vi är bra. Vi har också varit av den uppfattningen att insatsstyrkorna måste lyda under lagen för den medlemsstat där insatsen genomförs och att styrkorna ska agera i enlighet med den nationella lagstiftning som finns. Det är också något som man har tagit till vara i rådsbeslutet.

Det innebär att tjänstemän som verkar i en annan medlemsstat ska lyda under den sistnämndas nationella lagstiftning och dennas befäl. Det finns mer att säga om det.

Det man ska ha klart för sig är att bakgrunden till beslutet är att efter terroristattacker uttalade regeringscheferna mycket bestämt att de hade för avsikt att i händelse av framtida terroristattacker handla gemensamt i en anda av solidaritet, och man hade en så kallad solidaritetsklausul.

I solidaritetsklausulen nämns särskilt bistånd till en annan medlemsstat vid en terroristattack. Den grundregeln är ett utslag av det löfte som man gav i enighet efter de hemska händelser som man reagerade mot. Det är bakgrunden till att man tagit fram regelverket.

Den diskussion som finns i några medlemsstater om detta är snarast att de tycker att det är för mesigt. Jag tycker att det är bra att det finns en grundmall som man kan använda om man känner att man vill ha den typen av lagstiftning.

Jag har för avsikt att stödja förslaget. Det innebär inte att vi behöver ta ställning nu till om vi i Sverige och på vilket sätt ska införliva det i svensk lagstiftning.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

Jag ber er uppmärksamma det sistnämnda, som också står i det utskickta materialet. Det rådet ska ta ställning till är det refererade beslutet och inte en massa annat.

Jag ber er också respektera det nyligen avhållna samrådet i justitieministerkonferensen och hålla er till det som eventuellt är nytt eller oklart.

Anf. 41 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag har bara en kort kommentar. Justitieministerns föredragning visar på ett förtjänstfullt sätt den ömsesidiga solidaritet som ligger i att kunna hjälpa varandra när det bränner till.

Vad jag egentligen skulle vilja fråga om är lite grann historiskt. Den här frågan har varit någorlunda levande i fem år innan förslaget lades fram i december, eftersom det bildades ett nätverk. Den historiska beskrivningen återges inte speciellt på något ställe.

Nu tittar jag inte på justitieministern. Jag begär inte att hon ska kunna klara historien. Men finns det möjligen någon av tjänstemännen som lite grann kan ge en återkoppling till historien och Sveriges roll i framtagnad av detta? Det har inte varit en död fråga sedan september 2001.

Anf. 42 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag ber Anna-Carin Svensson som har arbetat med de frågorna att ge ett svar.

Anf. 43 Kanslirådet ANNA-CARIN SVENSSON:

Den här frågan har diskuterats efter elfte september. Det var framför allt i polischefernas aktionsgrupp, Police Chiefs Task Force, som det har kommit upp till diskussioner.

Det var ett konkret förslag om samarbete som lades fram. Sten Heckscher, som deltog på sin tid i det sista mötet i december 2003, sade då nej till det förslaget som presenterades om mer operativt samarbete. Han

tyckte inte att han vid sittande borde kunde lova detta av konstitutionella skäl.

Det var flera andra länder som hade samma problem med det operativa samarbetet. Man ville inte på polischefs nivå skriva under om operativt samarbete utan att kunna diskutera det mer på politisk nivå.

Man beslutade i stället att ha ett mer informellt nätverk där man utbytte erfarenheter, hade seminarier och så vidare för att på bästa möjliga sätt kunna förbereda varandra och vara till stöd i olika situationer som skulle kunna uppkomma.

Det är bakgrunden till förslaget. Det var flera länder som tyckte att det inte riktigt är nog. Man måste kunna göra mer i olika konkreta situationer. Det var därför Österrike tog fram ett eget förslag till rådsbeslut om hur ett operativt samarbete skulle kunna gå till, en mall för ett sådant samarbete helt enkelt. Det är vad vi diskuterar just nu.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Jag vill ställa en följdfråga med anledning av detta. Justitieministern refererar till stats- och regeringscheferna – om det nu var 2001 eller 2003, jag börjar bli trött – skrev under tillsammans om vikten av att ställa upp för varandra. Jag vill fråga i vilken utsträckning den svenska regeringschefen då var involverad i detta.

Anf. 45 Justitieminister BEATRICE ASK (m):
Sverige var med på förslaget.

Anf. 46 MARYAM YAZDANFAR (s):

Ätligen tycker vi att det är bra att man samarbetar kring sådana frågor. Däremot anmälde vi i justitieutskottet att vi för närvarande var tveksamma med anledning av att vi inte visste vad följderna skulle bli för svensk lagstiftning. Därför vill jag anmäla en avvikande mening från Socialdemokraternas sida.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:
Den noteras.

Anf. 48 HILLEVI ENGSTRÖM (m):

Jag vill bara ge ministern stöd. Jag tycker att man kanske inte problematiserar det tillräckligt mycket. Det finns ett ganska stort terroristhot i Europa, och Sverige är inte helt skyddat från det.

Jag tänker mig de situationer som jag vet att man har diskuterat i Atlasnätverket. Man kan tänka sig en gisslansituation eller en kapning av en Finlandsbåt. Det är lättare att få in en långtradare med sprängämnen på en båt än att få in 1 gram på ett flygplan. Den lilla svenska insatsstyrkan på 60 personer är inte tillräcklig för att rädda människoliv. Man kan behöva hjälp av den finska eller den danska insatsstyrkan när Sverige själv begär det. Det säger Socialdemokraterna nej till. Det är en häpnadsväckande inställning.

När det gäller att rädda människoliv och vi själva vill ha hjälp ställer man inte upp bakom det. Därför vill jag ge ministern mitt helhjärtade stöd. Det här är en oerhört angelägen fråga i svenska avseenden.

2007/08:8
6 november

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Även om jag själv noterar att det händer saker politiskt – omsvängningar och annat – vill jag ändå be oss alla att respektera justitieuskottets rätt nyligen avhållna saksamråd. Jag vill säga det igen innan vi får en lång debatt här. Det är inte meningen att vi ska ha det i nämnden.

Anf. 50 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det är bra om vi får ett stöd för förslaget. Det förefaller vara en mycket märklig svensk inställning om vi först efter terroristattacker låter vår regeringschef ge sitt stöd för solidariskt arbete när det gäller att motarbeta och hjälpa varandra. Då tas ett regelverk fram för att möjliggöra att länder själva ska kunna göra detta enligt vissa principer. Det innebär inte att vi är skyldiga att hjälpa till eller att vi måste ta hjälp. Men det finns en grundmall. Att vi sedan förnekar resten av Europa att arbeta utifrån det instrumentet är en mycket märklig inställning. Jag är glad om jag slipper åka i väg till mötet med den ståndpunkten.

Om det finns en reservation får vi ta den debatten här hemma. Men den förefaller svår att föra fram på ett europeiskt plan.

Anf. 51 JOHAN LINANDER (c):

Jag vill också ge mitt helhjärtade stöd till detta.

När vi pratar krisberedskap och fruktansvärda situationer handlar det om situationer som vi inte tror kommer att hända. Det var ingen som trodde att tsunamin skulle hända, men när det händer måste vi ändå ha beredskap. Då kan vi föreställa oss att det kan finnas situationer där Sveriges insatsstyrka inte klarar sig själv. Jag tror att alla kan föreställa sig det. Då är frågan om vi ska begära hjälp av våra grannländer eller om vi ska misslyckas. Att säga nej till detta handlar, precis som justitieministern säger, inte om vi ska ändra vår lagstiftning utan om vi ska säga nej till att de andra 26 medlemsländerna samarbetar på området. Det känns som ett von oben-perspektiv. Här ska vi sitta i Sverige och säga att de andra 26 inte ska få göra detta eftersom vi inte tycker att det är bra. Det är mycket märkligt.

Anf. 52 INGVAR SVENSSON (kd):

Fru ordförande! Jag stöder också förslaget givetvis.

Jag har en fråga som anknyter till detta. Det står här att om vi ska använda oss av främmande insatsstyrkor kräver det kvalificerat beslut i Sveriges riksdag enligt 10 kap. 5 § regeringsformen. Förstår jag det hela rätt att det däremot inte krävs motsvarande beslut om vi låter vår insatsstyrka operera i andra länder?

Anf. 53 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ingvar Svensson har uppfattat saken rätt.

Anf. 54 MARYAM YAZDANFAR (s):

Det är alltid lätt att banalisera en debatt genom att säga att vi socialdemokrater skulle vara mot all form av internationellt samarbete. Det låter nästan som om vi skulle vara för terrorism från högerkanten. Det lägger ett löjets skimmer över detta.

Vi hade diskussionen i justitieutskottet. Anledningen till att vi var tveksamma då och att vi anmäler en avvikande mening nu är att vi inte vet vad följderna kommer att bli i svensk lagstiftning. Det är något som den nuvarande majoriteten med Beatrice Ask i spetsen, när man själv satt i opposition, var precis lika oroad över. Vi är medvetna om att det är svårt att presentera all följdlagstiftning direkt, men däremot vill vi ha så mycket information som möjligt innan vi överlåter myndighetsutövning på främmande makt. Det är inte speciellt märkligt. Det betyder absolut inte att vi inte är för internationellt samarbete mot brott.

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Min mening var inte alls att banalisera, bara att uppmärksamma oppositionen på att ni gick emot er egen före detta regeringschef. Men det är en annan diskussion som vi inte ska förlänga här.

Anf. 56 LENA OLSSON (v):

Jag vidhåller vår avvikande mening. Skälen till det har jag uppgivit i justitieutskottet. Dem har jag inte tänkt att ta upp igen.

Hillevi Engström nämner de nordiska länderna. Man har väl ändå polisiärt samarbete i de nordiska länderna enligt avtal – om jag inte är helt borta?

Anf. 57 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, inte ett sådant operativt samarbete som det här instrumentet möjliggör. Det finns inte. Däremot har de nordiska rikspolischeferna bett om möjlighet att samarbeta ytterligare. Det är en fråga som har aktualiserats bland annat i justitieutskottet och också väckt stor diskussion.

Det här handlar inte om samarbete i största allmänhet. Det här handlar om ett konkret ärende där det finns en mall för hur de länder som önskar möjligheten att låta sina insatsstyrkor samverka i händelse av exempelvis en terroristattack ska arbeta. Frågan om Sverige ska ta in detta i svensk lagstiftning funderar vi över. Det finns inget sådant förslag. Det finns ingen anledning att efterfråga följdlagstiftning eftersom vi inte ens vet om vi tycker att vi ska ta upp frågan. Det är inte det som är aktuellt på sammanträdet.

Det är viktigt att ha klart för sig vilken typ av beslut vi fattar och i vilken ordning.

Anf. 58 ORDFÖRANDEN:

Hillevi Engström var direkt apostroferad, men det är utrett.

Anf. 59 MEHMET KAPLAN (mp):

Fru ordförande! På justitieutskottets möte ville vi vänta eftersom det skulle kunna ha framkommit något mer. Men det verkar inte ha skett. Vi framför då att vi motsätter oss att regeringen ingår en överenskommelse på detta område – alltså en avvikande mening.

Jag vill också lyfta upp ordförandens påpekande om ”oppositionens regeringschef” under förra mandatperioden. Vi var mot liknande förslag då också, och vi är fortfarande emot.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:
Man vet aldrig med just er. Ibland är ni stolta över samarbetet, ibland inte.

Anf. 61 KARIN PILSÄTER (fp):
Jag vill bara för tydlighets skull säga att vi i Folkpartiet givetvis står bakom samma ståndpunkt som vi gjorde i justitieutskottet, nämligen att vi tycker att det här är bra.

Anf. 62 ORDFÖRANDEN:
Jag ska läsa ur uttalandet om solidaritet i kampen mot terrorismen som stats- och regeringscheferna antog 2004 senast. Det framgår att de bland annat ville bistå en medlemsstat eller en anslutande stat på dess territorium på begäran av dess politiska myndigheter vid en terroristattack samt att varje medlemsstat eller stat som ansluter sig till unionen själv ska välja de lämpligaste medlen för att fullfölja detta åtagande i solidaritet med den drabbade staten.

Det är alltså det som man refererar till och som regeringen fortsätter i linje med.

Anf. 63 SUSANNE EBERSTEIN (s):
Jag vill först konstatera att det nätverk man pratade om direkt efter terrorattacken hade inte så här detaljerade regler om att överlåta myndighetsutövning. Det här handlar inte alls om att vi inte skulle ta hjälp om det händer något förskräckligt i Sverige utan det handlar om vem som ska föra befälet över den insatsstyrkan.

Anf. 64 HILLEVI ENGSTRÖM (m):
Om jag har fattat rätt är det klart och tydligt att det är under svenskt befäl när svenska staten själv begär det under svensk lagstiftning och med de sanktioner som gäller om någon gör fel eller begår brott. Som svar till Susanne Eberstein är det under svenskt befäl vi pratar om och svenska lagar och regler. Det ska inte råda någon som helst tveksamhet om det.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:
Så har vi väl uppfattat det samt att det krävs riksdagsbeslut – vi kan säga det en gång till – för överlåtande av eventuella polisiära befogenheter.

Vill justitieministern svara på Hillevi Engströms fråga?

Anf. 66 Justitieminister BEATRICE ASK (m):
Grundmallen är att det är på den förfrågande nationens regelverk som det hela byggs, och det är en självklarhet att den som blir tillfrågad om att ge hjälp utifrån sina egna premisser bestämmer om man vill bistå i en speciell situation.

De regler, lagstiftningsåtgärder, som behövs i respektive land får man själv stå för. Detta är en grundmall med denna ansvarsfördelning och möjligheten att använda den något tydliggjord.

Anf. 68 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Då förstår jag inte varför det behövs tre fjärdedels majoritet i Sveriges riksdag.

Anf. 69 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det behöver vi bara om vi ska gå till riksdagen och föreslå åtgärder i Sverige med anledning av beslutet. Beslutet behöver inte föranleda någon åtgärd alls i Sverige. Det bestämmer vi själva.

Anf. 70 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Då får också Hillevi Engström svar. Om vi inför det ni tycker är så jätteviktigt och så jättebra krävs det faktiskt tre fjärdedels majoritet. Det beror på att vi måste göra en sådan ändring därför att vi ger ifrån oss makt. Det är det som vi socialdemokrater motsätter oss.

Anf. 71 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det är faktiskt inte den frågan vi ska fatta beslut om i dag. Nämnden ska fatta beslut om det förslag som ligger som en mall för EU:s medlemsstater att arbeta utifrån. Det har inget att göra med beslutsregelverket i Sveriges riksdag i händelse av att vi skulle vilja använda möjligheten.

Anf. 72 ORDFÖRANDEN:

Det kan vi säga gång på gång ytterligare en stund, men det känns som om frågan är färdigdebatterad för den här gången. Jag ber att få notera att för kommande frågor ha lite respekt för fackutskottens tidigare debatter.

Är nämnden redo att gå till beslut om detta rådsbeslut och inget annat? Jag finner så.

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende, och jag noterar avvikande meningar från s, v och mp.

Vi går vidare. Vi går inte till punkt 6 eftersom det är en Billström-fråga utan nästa Askfråga – om jag är korrekt briefad – är första delen av punkt 10.

Anf. 73 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det stämmer. Det gäller ministerforumet om rättsliga och inrikes frågor mellan EU och länderna på västra Balkan samt ett expertseminarium om migration.

Den här dagordningspunkten är en informationspunkt i två delar. Något ställningstagande krävs inte från medlemsstaterna, och jag ber därför att få hänvisa till det skriftliga materialet när det gäller ministerforumet. Jag hänvisar till statsrådet Billström för del 2 om expertseminariet om migration.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Underlag till detta är utsänt. Är det någon som vill fråga någonting om första delen av punkt 10? Jag finner inte så. Detta är informations-

punkter, och då räcker det med att vi tackar för informationen i den frågan.

Nästa beslutspunkt som det står Ask på enligt mina noteringar är punkt 11 om vissa aspekter på medling med mera. Det är en politisk överenskommelse. Frågan har varit i nämnden förut i oktober 2005 då det fanns en bred majoritet, rimligen över blockgränser och liknande. Underlag är utsänt.

Anf. 75 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

I oktober 2004 presenterade kommissionen ett förslag till direktiv om vissa aspekter på medling i civilrättsliga tvister. Syftet med direktivet är att främja tillgången till tvistlösning och uppgörelser i godo genom att uppmuntra användande av medling. Det ska också skapas ett väl avvägt samspel mellan medling och sedvanliga domstolsförfaranden. Direktivet är avsett att tillämpas på alla gränsöverskridande tvister av civilrättslig karaktär. Undantag görs dock för tvister som enligt tillämplig rätt är indispositiva.

Jag är i grunden nöjd med direktivet. Det är bra att medling uppmuntras utan att reglerna kring medling harmoniseras i onödan. Jag tycker också att det är bra att förhandlingarna nu närmar sig sitt slut och att direktivet kan antas och att förhandlingsresultatet är sådant att jag kan stödja förslaget med den utformning det har fått.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Jag går vidare till punkt 12 om skydd av personuppgifter med mera. Det är en allmän riktlinje. Sist frågan var i nämnden var så sent som i september då det fanns stöd för regeringens då redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i frågan.

Anf. 77 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vi har förhandlat sedan 2005 mellan medlemsstaterna om ett förslag till rambeslut för att skydda personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Det rör personuppgiftsbehandling hos polisen, Tullverket, Kustbevakningen, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Kriminalvården, domstolarna och Skatteverket. Förhandlingarna har – vilket är glädjande – resulterat i ett förslag som samtliga medlemsstater kan ställa sig bakom.

Vid mötet är avsikten att en politisk överenskommelse ska träffas om artiklarna i rambeslutet. Det finns för närvarande inget sammanhållet instrument för dataskyddsbestämmelser inom ramen för EU:s polissamarbete och det straffrättsliga samarbetet. Dataskyddet har i stället reglerats separat i olika instrument. Inom första pelaren finns redan ett sammanhållet dataskyddsdirektiv. I många avseenden liknar rambeslutet detta direktiv.

Sverige har sedan det första förslaget presenterades välkomnat det. En klar ordning för hur personuppgifter som överförs mellan medlemsstaterna ska behandlas och skyddas bör nämligen vara bra för informationsutbytet mellan medlemsstaterna och på sätt också skapa bättre förutsättningar för en väl fungerande brottsbekämpning.

Enligt min bedömning är förslaget som det nu ser ut en bra avvägning mellan intresset av en effektiv brottsbekämpning och intresset att skydda personlig integritet. Jag anser att Sverige bör stödja förslaget.

2007/08:8
6 november

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna nämnden om att även denna punkt är en sådan där det finns vissa frågor som beslutas i rådet och andra i Sveriges riksdag och därför är en parlamentarisk reservation, vilket är belyst i Regeringskansliets promemoria.

Det vi ska ta ställning till nu är förslaget till rambeslut. Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Vi går nu vidare till punkt 13, Eventuellt initiativ från Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om uppskjutna påföljder med mera. Det har varit överläggningar i frågan i justitieutskottet den 23 oktober. Om jag är rätt informerad fanns det där ett enhälligt stöd för regeringens ståndpunkt. Frågan har också varit i nämnden tidigare i höst, då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt. Därför vill jag särskilt be statsrådet men framför allt nämnden att hålla dagens diskussion till bara det som eventuellt har tillkommit sedan dess.

Anf. 79 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det har inte tillkommit något särskilt nytt, men jag vill gärna hemställa om att ni läser det här ärendet noggrant, vilket jag vet att ni gör. Jag tycker att det är oerhört glädjande med ett förslag som handlar om att en person som inte har sin hemvist i den dömande staten oftare ska kunna dömas till en icke frihetsberövande påföljd. Det är väldigt svårt att hitta regelverk när det gäller villkorliga påföljder, men här har man kommit en bra bit på vägen, och det är oerhört glädjande.

Vi har redovisat i underlaget vilka frågor som har varit problemfrågor, så jag ska inte uppta tid med det. Men det är spännande och oerhört viktigt att vi når framsteg i den här frågan.

I övrigt hänvisar jag till det skriftliga materialet.

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Punkt 14 är också en Askpunkt, En allmän strategi för kampen mot databrottsligheten. Underlaget har kommit ganska sent till nämnden, i utskick 3.

Anf. 81 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag välkomnar initiativet till rådsslutsatser om IT-relaterad brottslighet som det portugisiska ordförandeskapet har föreslagit. Slutsatserna, som är väldigt allmänt hållna, beskrivs närmare i det skriftliga underlaget. Det är min mening att Sverige kan ansluta sig till dem.

Anf. 82 ORDFÖRANDEN:

Sammanfattningsvis finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går nu till punkt 15, Människohandel. Där ska det antas slutsatser, och dessa har vi fått.

Anf. 83 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Bakgrunden till förslaget att rådet ska anta slutsatser som rör människohandel vid mötet i november finns i två konferenser. Den ena hölls i Porto den 8–9 oktober 2007 på temat genus och människohandel. Den andra var den så kallade Dagen mot människohandel som hölls i Bryssel den 18 oktober och som behandlade brottsofferfrågor och utvärdering av åtgärder mot människohandel.

Jag tycker att förslaget är bra. Sverige kan ansluta sig till de föreslagna slutsatserna. Även om de är allmänt hållna, som framgår av det skriftliga underlaget, är de naturligtvis viktiga.

Från svensk sida är vi fortsatt väldigt aktiva när det gäller arbetet mot människohandel. Jag kan nämna att vi nu förbereder oss inför Sveriges ordförandeskap i EU 2009 och att vi i det sammanhanget avser att lyfta fram arbetet mot människohandel.

Anf. 84 CARINA OHLSSON (s):

Fru ordförande! Jag har en fråga till justitieministern just för att slutsatserna är allmänt hållna. Det står under punkt 6, nämligen ”att stödja och uppmuntra den tillförsikt Europarådets konvention från den 16 maj 2005 om människohandel ger uttryck för”. Vad menar man med skrivningen att man ska stödja och uppmuntra?

Jag vill också fråga hur tidsplanen ser ut. Tänker man implementera den konvention som Europarådet har tagit fram? Före ordförandeskapet i EU har Sverige ordförandeskapet i Europarådet. Kan konventionen vara klar till dess?

Anf. 85 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag tycker att det ser ut att vara en ovanligt dålig översättning, även om vi börjar vänja oss vid det. Men jag har tolkat den punkten som att man stöder Europarådets konvention i frågan.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 16 har enligt mina noteringar utgått.

Punkt 17 på RIF-rådet är Övriga frågor. Vi har inte några, och justitieministern skakar på huvudet.

I anslutning till rådets möte är det ett möte i den gemensamma kommittén på ministernivå som reglerar Schengenområdet, enkelt uttryckt. Punkterna 2 och 3 är Billströmfrågor. Däremot är punkt 4 en beslutsfråga som gäller Schengenutvärderingen och nya medlemsstater med mera. Denna fråga informerades nämnden om i september, men nu ska det fattas beslut.

Anf. 87 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

SIS one for all är ett projektnamn för det portugisiska initiativet som syftar till att ge de nya medlemsstaterna möjligheter att trots förseningar i

utvecklingen av SIS 2 ansluta sig fullt ut till Schengensamarbetet. En anslutning innebär att länderna kommer att ingå i ett område där ingen gränskontroll sker vid de inre gränserna.

Utöver datasystemet SIS reglerar Schengenregelverket även frågor om gränskontroll, dataskydd, utfärdande av viseringar och polissamarbete. Den utvärderingsgrupp som har gjort utvärderingar har tittat på hur länderna uppfyller regelverkets krav på dessa områden. Utvärderingen är nu inne i sitt slutskede.

Innan beslut kan fattas i rådet om lyftande av gränskontrollerna vid inre gräns, och därmed full anslutning till Schengenområdet, måste rådet enhälligt godkänna respektive stats Schengenförberedelse.

RIF-rådet förväntas godkänna rådsslutsatser som innehåller en sammanfattning av iakttagelser som gäller vart och ett av de granskade länderna. Exempel på bästa tillvägagångssätt förekommer liksom rekommendationer om hur vissa iakttagna brister bör åtgärdas. Sammanfattningsvis konstaterar man att samtliga utvärderade länder är tillräckligt väl förberedda för att kunna tillämpa Schengenregelverket i sin helhet på ett tillfredsställande sätt. Under nästa år ska respektive land meddela rådet på vilket sätt det har följt upp de rekommendationer som getts i utvärderingsrapporterna. Det finns således förutsättningar att godkänna ländernas Schengenförberedelser. Vi tycker att vi kan godkänna dessa slutsatser.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Sammanfattningsvis finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 5, Lägesrapport SIS 2, är ren information.

Anf. 89 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar informationen och tackar för den.

Vi går vidare till punkt 6, SIS kommunikationsnät. Nämnden informerades den 14 september, och i dag står det "eventuellt beslut" i mina noteringar.

Anf. 91 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag hänvisar till det skriftliga underlaget.

Anf. 92 ORDFÖRANDEN:

Är detta en beslutspunkt på rådet? Det styr ju lite vad vi ska göra här.

Anf. 93 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM:

Det är en beslutspunkt. Nu kommer jag inte ihåg vad som angavs i det skriftliga underlaget, om det var alternativ som radades upp där.

Anf. 94 ORDFÖRANDEN:

Vi har i alla fall fått underlaget. Frågan är huruvida det ska bli en beslutspunkt på rådet, eftersom det är det som styr om vi behöver besluta

2007/08:8
6 november

här. Det är lite oklart enligt kansliet. Men för säkerhets skull ställer vi detta under proposition, så har vi det gjort ifall det blir en beslutspunkt. Jag finner då sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta eventuella ärende.

Vi går vidare till punkt 7, Skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete. Den är väldigt lik RIF-rådets diari punkt 12. Om det finns något ytterligare att anföra får justitieministern gärna gör det.

Anf. 95 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, jag tycker inte att det behövs.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Då finner jag sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Detta var såvitt jag förstår justitieministerns beslutsfrågor. Jag ska för ordningens skull fråga om det är någon övrig fråga i övrigt som justitieministern vill ta upp eller om hon särskilt vill kommentera någon av A-punkterna. De är inte alltid just hennes frågor, även om de råkade hamna hos henne i dag, men fråga kan man ju alltid.

Anf. 97 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det var väldigt snällt, men jag har ingen ytterligare kommentar och ingen övrig fråga som jag känner till just nu.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi justitieministern så mycket för i dag och önskar henne lycka till på rådet.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Vi säger välkomna till migrationsminister Billström med medarbetare.

Vi ska nu backa och börja om med den blå agendan. Vi kör den uppiifrån och ned med de frågor som det står migrationsministern på. Vi brukar ta A-punkterna allra sist, och de råkar hamna under migrationsministerns punkt. Det kanske inte är så många A-punkter som berör just honom, men vi tar dem för ordningens skull, för de ska ändå bli föremål för beslut.

Vi börjar med migrationsministerns återrapporter från tidigare råd, om det är något särskilt att kommentera från dem. Vi har förstås också behandlat den punkten med justitieministern, och underlag är utsänt. Men om migrationsministern vill säga något om antingen rådsrådet den 18 september eller det informella ministermötet den 1–2 oktober är han varmt välkommen att göra det.

Anf. 100 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Tack så mycket, fru ordförande! Det är trevligt att vara här.

Låt mig få introducera mina medarbetare som sitter med mig här i dag: departementssekreterare Johan Malkan, planeringschefen Ola Henrikson samt departementssekreterare André Nilén.

Jag utgår från att justitieministern har lämnat en ganska utförlig rapport från rådets tidigare möten, så jag ska fatta mig kort.

Den politiska överenskommelse som nåddes vid RIF-rådets möte i september angående förslaget till ändring av förordningen om enhetlig utformning av uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare var någonting viktigt och väsentligt. Rådet antog också slutsatser om ytterligare förstärkning vid EU:s södra sjögränser.

När det gäller det informella RIF-rådet, som ägde rum i Lissabon den 1–2 oktober, har väl justitieministern tidigare i dag rapporterat utförligt om det. Jag ber därför att få hänvisa till den skriftliga rapporten i övrigt.

Anf. 101 ORDFÖRANDEN:

Vi har ju redan lagt detta till handlingarna.

Vi går vidare på den blå agendan, uppiifrån och ned med A-punkterna allra sist.

Den första beslutspunkt som det står Billström på är Villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse. Detta förväntas alltså vara en föredragning och första diskussion vad gäller arbetskraftsinvandring.

Jag ber redan nu nämndens ledamöter att skilja så mycket som möjligt på den svenska lagstiftningsprocessen och EU:s. Under det förra avsnittet kunde det ibland röras ihop. Det är naturligtvis inte meningen – inte heller här.

Anf. 102 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Fru ordförande! Det rör sig om dagordningspunkterna 6 och 7 som är B-punkter. Det är förslag till direktiv om laglig invandring, presentation och ett första meningsutbyte.

De formella namnen är Förslag till rådets direktiv om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning samt Förslag till rådets direktiv om en enhetlig ansökningsprocedur och ett enhetligt tillstånd för tredjelandsmedborgares bosättning och arbete på en medlemsstats territorium och en gemensam uppsättning rättigheter för lagligen bosatta tredjelandsmedborgare.

Vid rådsmötet kommer kommissionen att presentera de två nya direktivförslag om arbetskraftsinvandring som lades fram för två veckor sedan. Rådet ska hålla sitt första meningsutbyte med anledning av detta. Det är bara preliminära synpunkter som kommer att utbytas. Om jag har förstått saken rätt har EU-nämndens ledamöter fått två rådspromemorior med anledning av detta.

Det första direktivförslag som är överlämnat syftar i korthet till att förbättra EU:s förmåga att attrahera och behålla högkvalificerad arbetskraft genom att utfärda ett så kallat EU *blue card*. Kommissionen föreslår att man skapar ett gemensamt påskyndat förfarande, en *fast track procedure*, där beslut om ansökan ska fattas inom 30 dagar. De personer som får status som högkvalificerad arbetskraft får uppehållstillstånd i form av ett så kallat EU *blue card* som ger dem och deras familjemedlemmar en uppsättning rättigheter inklusive fördelaktiga villkor för familjeåterförening. En person som har ett så kallat EU *blue card* ska under vissa villkor efter två års laglig bosättning kunna flytta från en medlemsstat till en annan.

Med det andra direktivförslaget som är ett så kallat horisontellt instrument vill kommissionen skapa en gemensam uppsättning rättigheter för arbetskraftsinvandrare, en enhetlig ansökningsprocedur och ett enhetligt uppehålls- och arbetstillstånd.

Kommissionen föreslår att bestämmelserna i direktivet ska utgöra en miniminivå av harmonisering.

Enligt kommissionens förslag ska arbetstagarna tillförsäkras anställningsrelaterade rättigheter såsom lön, tillträde till vidareutbildning och socialförsäkring på samma sätt som de egna medborgarna. Tanken är att likabehandlingsprincipen, som kommer till uttryck på det här viset, ska bidra till att minska osund konkurrens och på så sätt bidra till att skydda EU-medborgarna från lönedumpning men också skydda tredjelandsmedborgarna från exploatering.

Kommissionens båda förslag innehåller två viktiga utgångspunkter som är bra att hålla i minnet. Den första är att antalet arbetskraftsinvandrare som ska tillåtas resa in och vistas i en medlemsstat även fortsättningsvis ska beslutas av den berörda medlemsstaten. Den andra är att det så kallade gemenskapsföreträdet ska gälla även fortsättningsvis. För att en arbetsgivare ska få rekrytera någon utanför EU-EES måste kvalificerad arbetskraft som redan bor i EU-EES ges möjlighet att vara med och konkurrera om tjänsten.

Regeringen eftersträvar, som bekant, en ökad harmonisering av asyl- och migrationspolitiken inom Europeiska unionen och ställer sig preliminärt positiv till dessa två förslag. Konsekvenserna av förslagen har av

tidsskäl inte kunnat bedömas och en mer detaljerad svensk ståndpunkt förbereds för närvarande i Regeringskansliet. Regeringen välkomnar tanken på en gemensam rättslig ram för arbetskraftsinvandrare inom hela Europeiska unionen. Det bidrar till en enhetlighet och transparens som kan göra den europeiska arbetsmarknaden mer attraktiv för den arbetskraft som kommer att behövas.

2007/08:8
6 november

Anf. 103 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Också vi socialdemokrater tror att det är viktigt med en harmonisering av asyl- och migrationspolitik. Här i Sverige bereds ett förslag om arbetskraftsinvandring av regeringen. Jag vet att vi inte ska sammanblanda detta. Men det förslag som kommer nu handlar ju om att man ska vara under 30 år och man ska vara högkvalificerad. Då ska man få möjlighet att snabbare komma till Europa och få möjlighet att söka jobb här. Det går lite emot den diskussion som vi har i Sverige och som partierna är överens om, nämligen att det handlar om bristyrken och att det inte alls behöver handla om högkvalificerade jobb.

Jag förstår att detta är en första diskussion och att det är preliminära ståndpunkter. Men jag undrar om man har hunnit titta på att detta står emot varandra. Kan Sverige bestämma att vi inte tycker att detta är bra? Behöver vi ställa upp på det? Kan vi ha det förslag som arbetas fram i stället? På vilket sätt kommer Tobias Billström att ta upp frågan? Kommer det att sägas något om den diskussion som vi för när det gäller arbetskraftsinvandring?

Min andra fråga handlar om de rättigheter som de människor som kommer hit ska få. Det är en viktig diskussion. Man talar om arbetsrelaterade rättigheter och säger att det är en viss uppsättning. Vilka rättigheter ska de inte ha? Det framkommer inte riktigt, eller är det jag som har tolkat det fel?

Anf. 104 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag börjar med den första frågan. Det är riktigt att det råder konsensus i Sverige om att vi ska ha ett efterfrågedrivet arbetskraftsinvandringssystem. Det innebär att vi har valt en annan modell i vårt arbete med den arbetskraftsinvandringsreform som nu är på gång. Vi vill förenkla och skapa ett lättadministrerat system med lika villkor för alla arbetskraftsinvandrare, oavsett om de är högutbildade eller lågutbildade. Vad som räknas, enligt regeringens sätt att se, är att folk är behövda på den svenska arbetsmarknaden.

Förhandlingsarbetet går vidare. Det är som sagt bara preliminära synpunkter som kommer att utbytas vid mötet. Det innebär att vi kommer att få se kommissionens skarpa förslag lite längre fram i processen.

Det är också viktigt att understryka att syftet med att tillförsäkra anställningsrelaterade rättigheter på samma sätt som för de egna medborgarna, till exempel arbetsvillkor som lön, tillträde till vidareutbildning eller socialförsäkring, är att man erkänner att tredjelandsmedborgarna bidrar till den europeiska ekonomin med sitt arbete och sina skattebetalningar. Det kan vara värt att poängtera i den här diskussionen att det fyller ett syfte för att visa att de som kommer till oss är precis lika mycket värda som den arbetskraft som redan befinner sig här.

Likabehandlingsprincipen innebär också att man minskar den osunda konkurrensen.

Den vidare diskussion som Magdalena Streijffert pekar på kommer vi nog att ha anledning att komma tillbaka till när vi har sett de skarpa förslagen från kommissionen.

Anf. 105 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru ordförande! När man diskuterar migration är det ständigt återkommande att man ska öka möjligheten till legal invandring. Jag vill fråga – det var Magdalena Streijffert också inne på – vad som är den egentliga skillnaden mellan det förslag om arbetskraftsinvandring som nu är ute på remiss och förslaget om så kallat *blue card*. Kan du utveckla det något?

Anf. 106 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det finns en ståndpunkt där vi ibland skiljer oss åt i de europeiska sammanhangen. Det gäller synen på statens roll i förhållande till arbetsmarknadens parter. I Sverige är det upp till parterna på arbetsmarknaden att i kollektivavtal reglera villkor och löner. Lagstiftarna sätter de yttre gränserna, men vi har ingen statlig inkomstpolitik och vi har inte heller statligt garanterade minimilöner. Det är ett system som vi tycker har tjänat oss väl.

När man kommer in på frågorna om skillnaderna i synsätt, som om vi ska ha kvoter eller ett behovsdrivet system, blir detta ganska tydligt. I Sverige tycker vi i politisk enighet, vilket jag tycker är glädjande att konstatera, att det ska vara ett behovsdrivet system. Man ska till exempel inte importera den amerikanska modellen där man sätter upp en kvot och säger att vi ska ha exakt 412 rörmokare eller 211 IT-ingenjörer, och så fort den kvoten är fylld måste vi gå tillbaka till punkt 1 och börja om från början och höja kvoten, vilket är en politisk process. Det innebär att det går långsamt, för det gör det i regel i politiska sammanhang. Då kan villkoren på arbetsmarknaden hinna ändra sig under tiden.

Därför kom kommittén för arbetskraftsinvandring fram till att den behovsstyrda modellen är bättre än kvotmodellen. Därför, för att gå tillbaka till det förslag som ligger på bordet, skiljer vi oss från kommissionens synsätt på den här punkten.

Vi kommer att ha anledning att diskutera rättighetsperspektiven längre fram. Det vet vi först när kommissionen har konkretiserat förslaget. Vi vet det inte i dag. Vi har inte sett det färdiga förslaget eftersom det inte har lagts på bordet ännu.

Anf. 107 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Det är väl ingen hemlighet att vi inte gillar en ökad harmonisering av asyl- och migrationspolitiken. Däremot får EU aldrig innebära ett hinder för Sverige att ha en positiv arbetskraftsinvandring. Det är ganska viktigt att slå fast.

Vi har synpunkter när det gäller begreppet högkvalificerade arbeten. Jag tror att det är bättre med bristyrken. Frågan är om migrationsministern kommer att nämna något om det under den här informationspunkten. Det är stor skillnad mellan högkvalificerade arbeten och bristyrken. Det behöver klargöras.

Blue card kanske man skulle kalla *green card* i stället. Det låter mer positivt med grönt än med blått. Vad är skillnaden mellan USA:s förslag och detta? Jag tycker att det är bättre med *green card*.

Kommer migrationsministern att säga något om detta på mötet?

2007/08:8
6 november

Anf. 108 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Först och främst kan vi väl konstatera att vi får vara glada så länge det inte blir ett rött kort.

Det är viktigt när vi diskuterar frågan om högkvalificerade yrken att återgå till det som var mitt svar på den förra frågan. Detta är egentligen en semantisk diskussion. Det riktigt viktiga är att man så fort man börjar kategorisera på det här viset riskerar att hamna i en ganska komplex diskussion. Vad är egentligen höga kvalifikationer?

Jag har besökt ett antal företag på sistone. Jag var i Östersund häromveckan och besökte ett mycket framgångsrikt företag som tillverkar apparatur till grävskopor. De är i stort behov av industrisvetsare. Industrisvetsare är inte människor som har doktorsgrader i biomedicin, men de kan vara mycket kvalificerade på det de gör.

Det kan bli en semantisk diskussion som är helt onödig. Det viktigaste är att människor är behövda på arbetsmarknaden och att de som har behoven kan få dem fyllda.

Jag tror att vi är överens i den frågan, oavsett vad vi tycker om harmoniseringsarbetet i övrigt. Det är viktigt att framhålla att så länge vi håller kurs på det riktmärket behöver vi inte oroa oss för den övriga separata diskussionen. Det viktigaste är trots allt att det blir upp till den enskilda medlemsstaten att bestämma behovet. Det är en framgång om det blir på det viset. Då får vi också möjlighet att konkurrera om den bästa arbetskraften.

Den sista frågan var om jag kommer att nämna något om detta. Ja, jag kommer att nämna allt det som jag har tagit upp i den här diskussionen, och redovisa regeringens ståndpunkter. Jag kommer också att nämna hur vi ser på skillnaden mellan hög- och lågkvalificerad arbetskraft.

Anf. 109 ORDFÖRANDEN:

Jag vill påminna om att vi var överens om detta också i utredningen. Jag satt själv med där och var rörande överens med bland andra miljöpartisten i denna angelägna fråga.

Anf. 110 CHRISTINA AXELSSON (s):

Det var tur att ministern rättade sig och berättade vad han är beredd att säga på ministerrådsmötet, annars hade jag fått lov att lämna ett rött kort.

Det är viktigt att man redan nu i ett meningsutbyte talar om den svenska ståndpunkten i de här frågorna. Om vi ska ha en chans att påverka måste vi vara ute tidigt. Det är väl nu som vi har chansen att göra så kallade inkast i diskussionen – om vi använder fotbollstermer.

Oavsett om det blir ett blått, grönt eller rött – det är en färg som jag gillar – kort till slut är det viktigt att ministern starkt hävdar de svenska ståndpunkterna i det läge som nu har redovisats.

Anf. 111 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag fick uppenbarligen ett gult kort.

Man kan konstatera att det är viktigt att stå upp för den svenska hållningen just för att vi har haft en så bred politisk enighet kring frågorna. Det var också ordföranden inne på. När det gäller synen på behovsprövning och uppfattningen att vi inte ska kategorisera har vi ett enigt kommittébetänkande i ryggen. Det avser regeringen att ta ställning till.

Jag ska inte heller gå in på den svenska lagstiftningsprocessen, men det ligger i paritet med det förslag som nu är utsänt på remiss från regeringen.

Anf. 112 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Vi är väl någorlunda överens här i detta rum. Men förväntas någon diskussion om andra länders ståndpunkter? Är det något land som kraftigt kommer att gå emot förslaget? Kan det bli en sådan diskussion på det här preliminära diskussionsstadiet?

Anf. 113 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Eftersom vi ska utbyta preliminära synpunkter för första gången i de här frågorna tycker jag att det finns anledning att komma tillbaka till det först när vi vet vad de andra länderna faktiskt säger vid rådsbordet.

Anf. 114 ORDFÖRANDEN:

Detta ser vi naturligtvis fram emot. Då tackar vi för dagen för informationen i dessa frågor.

Vi behandlade punkterna 6 och 7 i klump, känns det som. Vi går då vidare till punkt 8, men den är enligt mina noteringar struken. Statsrådet nickar.

Då går vi vidare till punkt 9, Gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare med mera. Där är det lägesrapport och diskussion på rådet.

Men jag vill uppmärksamma nämnden på att det också har varit överläggningar i sakfrågan i socialförsäkringsutskottet i torsdags. Då fanns det en majoritet för regeringens ståndpunkt med vissa avvikande meningar – detta efter omröstning. Tydligare än så kan inte ett fackutskott ta i en fråga, och därför ska vi naturligtvis respektera detta. Det fanns ett yrkande från Kalle Larsson, v, om att utskottet inte borde stödja regeringens angivna ståndpunkt.

Jag vill be framför allt nämndens ledamöter att respektera fackutskottet och inte ta hela diskussionen om igen. Jag vet att vi inte har några formella möjligheter att förbjuda det, utan ordet kommer naturligtvis att vara fritt. Jag vill bara säga att det har varit ett rätt genomgripande saksamråd med statsrådet på plats i torsdags i berört fackutskott. Jag lämnar ändå ordet till statsrådet för att kommentera om det till exempel har hänt någonting nytt sedan dess.

Anf. 115 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det är helt riktigt som ordföranden säger; vi har haft samråd i den här saken med socialförsäkringsutskottet. Även jag tänker därför fatta mig ganska kort.

År 2005 lade kommissionen fram ett förslag till direktiv där det föreslås en gemensam bestämmelse för återvändande av personer som vistas olagligt i medlemsstaterna. Förslaget behandlas för närvarande på tjänstemannanivå. På rådsmötet ska ordförandeskapet ge information om det aktuella förhandlingsläget och hur kontakterna med Europaparlamentet, som ju är medbestämmande i frågorna, fortlöper. Ordförandeskapets ambition är att rådet ska uppnå politisk överenskommelse om förslaget före årets slut. Men det är inte säkert att vi kommer så mycket längre på just det möte som nu står för dörren. Det vet vi ännu inte.

Kommissionens ursprungliga förslag har reviderats under förhandlingens gång. Förhandlingen fortsätter. Jag välkomnar det nuvarande kompromissförslaget eftersom det medför en harmonisering av återvändandeförfarandet som väl låter sig förenas med principerna om både subsidiaritet och proportionalitet.

Anf. 116 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Vi socialdemokrater hade som sagt avvikande mening efter det att Tobias Billström var i utskottet. Det var kanske inte för att vi tyckte att förslaget var dåligt – det är ju ett kompromissförslag som har kommit och som vi tycker är bra. Dock var den svenska ståndpunkten – regeringens ståndpunkt i frågan – egentligen lite oklar. Därav följer den avvikande åsikten.

Det kompromissförslag som nu finns är bra och stärker i vissa hänseenden den svenska lagstiftningen, till exempel när det gäller artikel 13.1 om rätten till sjukvård och undervisning.

Den fråga som vi ställde är: Är det hela förslaget som man välkomnar och vill ska gå igenom, eller är det vissa delar av det? Vi socialdemokrater tycker att människor ska få en andra chans. Jag vill därför fråga migrationsministern igen om den svenska ståndpunkten, det vill säga regeringens ståndpunkt. Tycker man att hela kompromissförslaget är bra? Är det det man vill få igenom? Eller är det vissa delar som man tycker är bra? Vill man ta bort vissa andra saker? Det var oklart efter mötet, och jag vill fråga om det igen.

Anf. 117 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag tänkte be en av mina tjänstemän som har sysselsatt sig med frågan att lämna lite information till EU-nämnden. Jag tror att det kan vara bra för att klargöra förhandlingspositionerna och ingångarna lite grann. Jag ber därför planeringschefen att säga någonting på det här temat.

Anf. 118 Planeringschefen OLA HENRIKSON:

Som statsrådet sade här tidigare har det efter långa förhandlingar kommit ett kompromissförslag som är något kortare än det ursprungliga förslaget. Som statsrådet sade har det välkomnats att man har tagit bort vissa delar ur det ursprungliga förslaget. Det pågår också fortsatta förhandlingar, och det är det som ordförandeskapet kommer att redogöra för vid veckans ministerrådsmöte.

Det är troligen också så att kompromissförslaget inte kommer att gå igenom ograverat. Exakt var det kommer att landa beror delvis på vad man kommer överens om i rådet, delvis på vad Europaparlamentet har för synpunkter på detta och hur ordförandeskapet ska kunna jämka ihop

det. Det är en grannliga uppgift för ordförandeskapet att försöka få ihop de något divergerande uppfattningarna i rådet och i parlamentet.

Det är därför lite svårt att uttala sig exakt om var man kommer att landa i diskussionerna. Vissa saker har varit mer prioriterade från svensk utgångspunkt än andra i detta.

Anf. 119 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag tycker att det var en klargörande beskrivning av förhandlingsläget som det ser ut för närvarande, så jag tar det lugnt för närvarande.

Anf. 120 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Min fråga var: Vad tycker den svenska regeringen? Vill man att allt det här ska vara kvar? Finns det saker som man prioriterar, till exempel artikel 13.1? Tycker den svenska regeringen att det är viktigt att den finns kvar?

Anf. 121 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru ordförande! Jag vill bara meddela att jag ställer mig bakom regeringens ståndpunkt från i torsdags, så att det inte råder något tvivel om det.

Det är två saker som är grundbultar i den svenska lagen. Det ena är rättssäkerheten. Den första frågan är: Hur tycker statsrådet att rättssäkerheten tillgodoses i det förslag som nu föreligger?

Fråga nummer två gäller den grundprincip som finns om att man först och främst ska försöka ha ett frivilligt återvändande i fall där det har blivit aktuellt. Hur stöder det här förslaget möjligheten till frivilligt återvändande?

Anf. 122 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det finns några olika saker som det kan vara viktigt att peka på här. Den ena är att den svenska regeringens ståndpunkt är att vi alltid bör reglera saker och ting i en och samma rättsakt. Vi ska alltså inte ha en uppdelning på olika rättsakter, för det gör saker och ting mer svåröverskådligt än vad de behöver vara. Om man ska vara konsekvent när man reglerar ska man också se till när man har chansen, som vi har när det gäller det här direktivet, att samla saker och ting på ett och samma ställe.

Diskussionen om den artikel som Magdalena Streijffert tog upp handlar inte om sakfrågan, utan om att frågan bör behandlas på rätt plats. Det är det som är syftet med förändringen, som vi ser det. Man bör inte dela upp bestämmelserna i olika rättsakter. Därför bör man stryka det här. Annars ska det framgå att vård till exempel inte ska ges till en särskilt låg kostnad. Därför bör man stryka den formuleringen. Men det handlar alltså inte om sakfrågan utan om att det ska stå på rätt plats.

När det gäller Mikael Cederbratts frågor är det vår uppfattning att rättssäkerheten stärks genom de förändringar som nu kommer till stånd. Det är bra att vi en gång för alla får ett gemensamt återvändandedirektiv, för det har saknats tidigare. Det är dessutom bra att man har ett självmant återvändande som huvudregel. Ett självmant återvändande är alltid att föredra i de här sammanhangen.

Det är klart att vi stöder förslagen i huvudsak, men undantag bör kunna göras. Därför anser vi att bestämmelsen ska vara fakultativ för att detta ska vara möjligt.

Därmed tror jag att jag har svarat på samtliga frågor.

Anf. 123 LENA OLSSON (v):

Jag stöder den avvikande mening som vi har framfört. Men jag tycker fortfarande inte att man har besvarat frågan om vilken ståndpunkt regeringen egentligen har.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Även Ulf Holm och Magdalena Streijffert anmäler avvikande mening.

För ordningens skull vill jag själv ställa en fråga till oppositionen. I socialförsäkringsutskottet var motiveringen till den avvikande meningen att den svenska ståndpunkten borde vara att inte i detta läge vare sig välkomna eller avvisa förslaget. I stället bör regeringen verka för att en reell parlamentarisk process kan avgöra Sveriges inställning.

Jag måste fråga oppositionen vad ni menar med det. Står ”reell parlamentarisk process” i motsats till överklagad process eller till utomparlamentarisk process? Eller vad avses? Det kommer inte att stå några motiveringar i era avvikande meningar härifrån, men det kan kanske få framgå i de stenografiska uppteckningarna hur ni har resonerat.

Anf. 125 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Nu är tyvärr inte Kalle Larsson från Vänsterpartiet här. Men jag var också med på mötet.

Jag kan hålla med om att det är en lite oklar formulering. Vår ståndpunkt är att det är oklart vad den svenska regeringen tycker. Därför är det svårt att vare sig välkomna eller avslå det hela, och därav väljer vi att ha en avvikande åsikt.

Anf. 126 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar det. Om statsrådet vill kommentera detta får han gärna göra det.

Anf. 127 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Jag konstaterar bara att det finns en faktapromemoria framtagen under den förra regeringen som bär beteckningen 2005/06:FPM 16 som väl beskriver de här sakerna. Men jag har som sagt ingenting att säga när det gäller EU-nämndens interna processer i det här avseendet.

Anf. 128 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Från den majoritet som ändå ställde sig bakom det hela var vi fullt nöjda med de svar som statsrådet gav oss.

Anf. 129 ORDFÖRANDEN:

Tack, statsrådet, för den framställning av position som har getts! Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför

fortsatta förhandlingar i denna fråga. Jag noterar också avvikande meningar från s, v och mp.

Detta var punkt 9, och vi kommer nu till den andra delen av punkt 10. Det är EU-LAC:s expertseminarium om migration. Det är en informationspunkt, såvitt jag vet. Underlag är utsänt. Vill statsrådet säga något om detta?

Anf. 130 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Det ska jag göra för ordningens skull. När det gäller den dagordningspunkt som handlar om EU-LAC, det vill säga Latinamerika och Karibien, äger det vartannat år rum ett toppmöte mellan EU och LAC – de latinamerikanska och karibiska staterna. Förberedelserna för det nästkommande EU-LAC-toppmötet i Lima, Peru, den 16–17 maj 2008 är i full gång. Flera förberedande expertmöten äger löpande rum på tjänstemannanivå inför toppmötet – alltså även på migrationsområdet. Det är anledningen till att punkten kommer upp under mitt ansvarsområde.

Nu kommer migration inte att var ett särskilt tema på toppmötet, även om detta önskemål framfördes av flera LAC-länder. Med största sannolikhet kommer migrationsfrågor att diskuteras i relation till andra dagordningspunkter såsom fattigdomsbekämpning. Det är också just det som är tanken med EU:s övergripande strategi för migration och samarbete med tredjeländer på migrationsområdet. Ambitionen är att vi ska arbeta brett och integrerat med migration och utvecklingspolitik och i samarbete med våra partnerländer. Därför välkomnar vi från svensk sida en intensifierad dialog med LAC-länderna på migrationsområdet.

Anf. 131 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen i frågan! Punkterna 11–16 är berörda av justitieministern. Har migrationsministern någon övrig fråga? Det finns ingen sådan föranmäld, men det kanske finns någon på RIF-rådet.

Om inte går vi vidare till mötet i den gemensamma kommittén på ministernivå, det vill säga Schengenfrågorna. Om jag är rätt underrättad utgår punkt 2 – ändring av gemensamma konsulära anvisningar med mera. Statsrådet nickar.

Punkt 3 handlar om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare med mera. Den är oerhört lik diariepunkt 9, som vi nyligen har diskuterat ganska mycket.

Anf. 132 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Den är identisk med den. Det är exakt samma sak.

Anf. 133 ORDFÖRANDEN:

Därmed behöver vi inte återuppta den debatten, utan kan gå direkt till beslut. Vi konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga. Vi noterar också avvikande meningar från s, v och mp.

Det var punkt 3. Finns det några övriga frågor i den gemensamma kommittén som statsrådet vill dela med oss? Finns det några A-punkter som statsrådet vill säga något särskilt om, eller har någon nämndledamot någon särskild fråga om någon av A-punkterna? Listan är utsänd och låg

på bordet nu, troliga A-punkter som godkändes vid Coreper 1 och 2 den 31 oktober. Sedan är det väl Coreper redan i morgon. Är det något att säga om någon av dem? Jag finner inte så.

Då ska vi för ordningens skull fatta beslut. Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i dessa ärenden.

Jag frågar statsrådet innan vi släpper ut honom om det är något mer som han vill dela med nämnden innan han åker på rådet.

Anf. 134 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m):

Nej, fru ordförande. Tack så mycket! Det är alltid lika trevligt att komma hit.

Anf. 135 ORDFÖRANDEN:

Det är en glädje även för oss. Tack för i dag och lycka till på rådet!

2007/08:8
6 november

Innehållsförteckning

1 § Rättsliga och inrikes frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	1
Anf. 5 MARYAM YAZDANFAR (s)	2
Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	2
Anf. 7 MAGDALENA STREIJFFERT (s)	3
Anf. 8 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 9 LENA OLSSON (v).....	3
Anf. 10 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 11 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	4
Anf. 12 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	4
Anf. 14 JOHAN LINANDER (c).....	6
Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	6
Anf. 16 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	6
Anf. 18 LENA OLSSON (v).....	7
Anf. 19 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	7
Anf. 20 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM	7
Anf. 21 HILLEVI ENGSTRÖM (m)	7
Anf. 22 MEHMET KAPLAN (mp)	7
Anf. 23 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	8
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 25 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	8
Anf. 26 MARYAM YAZDANFAR (s)	9
Anf. 27 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 28 LENA OLSSON (v).....	9
Anf. 29 JOHAN LINANDER (c).....	9
Anf. 30 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	9
Anf. 31 MEHMET KAPLAN (mp)	9
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 33 HILLEVI ENGSTRÖM (m)	9
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 35 MARYAM YAZDANFAR (s)	10
Anf. 36 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 37 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	10
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 39 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	11
Anf. 40 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 41 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	12
Anf. 42 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	12
Anf. 43 Kanslirådet ANNA-CARIN SVENSSON	12
Anf. 44 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 45 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	13
Anf. 46 MARYAM YAZDANFAR (s)	13
Anf. 47 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 48 HILLEVI ENGSTRÖM (m)	13

Anf. 49	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 50	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	14
Anf. 51	JOHAN LINANDER (c)	14
Anf. 52	INGVAR SVENSSON (kd)	14
Anf. 53	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	14
Anf. 54	MARYAM YAZDANFAR (s)	14
Anf. 55	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 56	LENA OLSSON (v)	15
Anf. 57	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	15
Anf. 58	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 59	MEHMET KAPLAN (mp)	15
Anf. 60	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 61	KARIN PILSÄTER (fp)	16
Anf. 62	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 63	SUSANNE EBERSTEIN (s)	16
Anf. 64	HILLEVI ENGSTRÖM (m)	16
Anf. 65	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 66	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	16
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 68	SUSANNE EBERSTEIN (s)	17
Anf. 69	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	17
Anf. 70	SUSANNE EBERSTEIN (s)	17
Anf. 71	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	17
Anf. 72	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 73	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	17
Anf. 74	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 75	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	18
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 77	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	18
Anf. 78	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 79	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	19
Anf. 80	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 81	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	19
Anf. 82	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 83	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 84	CARINA OHLSSON (s)	20
Anf. 85	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 86	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 87	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	20
Anf. 88	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 89	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	21
Anf. 90	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 91	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	21
Anf. 92	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 93	Departementsrådet LARS WERKSTRÖM	21
Anf. 94	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 95	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	22
Anf. 96	ORDFÖRANDEN	22
Anf. 97	Justitieminister BEATRICE ASK (m)	22
Anf. 98	ORDFÖRANDEN	22
2 §	Rättsliga och inrikes frågor	23

Anf. 99	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 100	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	23
Anf. 101	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 102	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	24
Anf. 103	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	25
Anf. 104	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	25
Anf. 105	MIKAEL CEDERBRATT (m)	26
Anf. 106	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	26
Anf. 107	ULF HOLM (mp).....	26
Anf. 108	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	27
Anf. 109	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 110	CHRISTINA AXELSSON (s)	27
Anf. 111	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	28
Anf. 112	ULF HOLM (mp).....	28
Anf. 113	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	28
Anf. 114	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 115	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	28
Anf. 116	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	29
Anf. 117	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	29
Anf. 118	Planeringschefen OLA HENRIKSON	29
Anf. 119	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	30
Anf. 120	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	30
Anf. 121	MIKAEL CEDERBRATT (m).....	30
Anf. 122	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	30
Anf. 123	LENA OLSSON (v).....	31
Anf. 124	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 125	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	31
Anf. 126	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 127	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	31
Anf. 128	MIKAEL CEDERBRATT (m)	31
Anf. 129	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 130	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	32
Anf. 131	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 132	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	32
Anf. 133	ORDFÖRANDEN	32
Anf. 134	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (m)	33
Anf. 135	ORDFÖRANDEN	33